

תת"ע 12207/03/20 - מדינת ישראל נגד עודי ערפאת

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תאריך - 7.1.2021

תת"ע 12207-03-20 מדינת ישראל נ' עודי ערפאת

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עודי ערפאת

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד דוד זכות

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהג במכונית פרטית תוצרת יונדאי בכביש מס' 1 בק"מ מס' 2.5 ובעת שהרכב היה בתנועה אחז או השתמש הנאשם עפ"י הטענה בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר במיוחס לו ולאור כך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר רביד דיניסמן (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה. 1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר מתן הדעת לראיה (ת/1), לעדויות ולסיכומים, מסקנתי היא שהתביעה עמדה כנדרש בהוכחת כל עובדות כתב האישום וכי לפיכך דין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

אסביר ואנמק:

לא הייתה מחלוקת בדבר נהיגת הנאשם עם מכוניתו במקום, בזמן ובכיוון הנסיעה שתואר ע"י השוטר בדו"ח ת/1.

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר ממנו עולה שהוא (השוטר) היה בקירבה מיידית ומתמשכת, עם אופנועו, למכוניתו של הנאשם ובמקביל לה וכי תצפיתו של השוטר הייתה קרובה וטובה.

השוטר תיאר בדו"ח כיצד הבחין בנאשם מחזיק טלפון נייד עם מסך מגע ביד ימין תוך כדי הנהיגה ואף תיאר שהמסך של הטלפון הנייד היה בניצב בכיוון הנאשם בגובה חלק עליון של ההגה מולו של הנאשם וכי הנאשם, בנוסף לאחיזת מכשיר הטלפון ביד ימין שלו, גם נגע אגב כך במסך של הטלפון עם אגודל יד ימין מספר פעמים.

השוטר אף ציין דבר שמירה על קשר עין רצוף, ללא רכבים בינו לבין רכב הנאשם, וכן ציין שהראות הייתה טובה והיה אור יום.

והנה מטעם ההגנה, עת עלה הנאשם עצמו לדוכן העדים, בחרה ההגנה שלא להפנות אליו כל שאלה בחקירה ראשית.

ובמילים אחרות: ההגנה בחרה בדיון ההוכחות שהנאשם כלל לא יישא דברים ולא יספר כל חלק של גרסתו שלו מול דוכן העדים ואל מול גרסתו של השוטר, אלא בחרה היא ההגנה שהנאשם אך יעבור חקירה נגדית בבית המשפט.

וכי מה הוברר בחקירה הנגדית שבה נחקר הנאשם כעד ?

הוברר, בכל הכבוד, ומפי הנאשם עצמו, כי חלונות רכבו היו בדיוק כפי שתואר בדו"ח - דהיינו לא מושחרים 100% כטענת הסנגור בהצגת שאלותיו אלא רק 25% כפי שאכן נרשם מפיו בתגובתו בדו"ח, בדיוק כפי שכתב השוטר מפיו בת/1.

ובעניין זה השוטר גם הקפיד לציין, ושב וציין, כי ההשחרה (בשיעור 25%) לא מנעה ממנו מלראות אל תוך הרכב את מעשי הנהג. (ולהזכיר שהשוטר פירט פרטים רבים כאמור אשר ראה שהנהג נוקט בהם בתוך רכבו ולרבות צורת אחיזת הטלפון בידו ונגיעה חוזרת באמצעות האגודל אגב כך).

טענה נוספת שהעלה הסנגור היא טענה לגשם וערפל.

אלא שהנאשם עצמו כלל לא העיד שכך היה המצב.

הנאשם לא העיד דבר כזה של ערפל או גשם בחקירה ראשית (שהרי עדות ראשית לא בוצעה כלל - וזאת כבחירתה של ההגנה כאמור בניהול ההגנה) והנאשם גם לא העיד דבר כזה של ערפל או גשם בחקירה נגדית, ולציין שגם השוטר שלל זאת.

אגב, ההגנה גם לא הגישה מסמך, אישור או חו"ד מהשירות המטאורולוגי או אפילו מאתר כלשהו שיתמוך בטענות הסנגור (שכאמור לא נתמכה כלל בטענת מרשו) על כי ירד גשם או היה ערפל בעת האירוע.

טענת הסנגור (בעלמא בכל הכבוד) על כי בימי החורף באופן כללי יורד לעיתים גשם, אין בה די במשפט.

ההגנה גם לא הביאה כל ראיה שתסתור שעל אף שהחלונות היו כהים מעט כדי 25% לא ניתן היה כביכול לראות דרכם את הנעשה בתוך הרכב (כפי שהשוטר אף התייחס בהחלט גם לחלונות - ראה בדו"ח ובעדותו).

זאת ועוד - הוברר מפי הנאשם עצמו בעדותו בחקירה נגדית בבית המשפט כי למעשה אין הוא גם חולק על כך שהשוטר רשם באופן ראוי את תגובת הנהג (הנאשם) על אתר (ציטוט) : " דיברתי עם אמא שלי בבית חולים" - (ענה לשאלת השוטר למה החזיק טלפון ביד בנסיעה - ראה ת/1). וכן ראה (שם) : "לשאלתי על המדבקות בחלונות קדמיים ענה" (דברי ע.ת.1) "זה 25 אחוז וזה מותר" (דברי הנהג).

בצדק לטעמי ציינה התביעה גם בסיכומיה כי ניתן היה לצפות שככל שהנאשם הכחיש את ביצוע העבירה ואת טענת השוטר כלפיו על כי החזיק טלפון ביד בנסיעה, אזי היה הנאשם אומר על כך משהו לשוטר. והנה הסתבר מפי הנאשם בחקירתו הנגדית כי הוא מאשר בעצם שאכן לא אמר זאת לשוטר על אתר אלא רק אמר לשוטר את מה שהשוטר כתב בת/1.

השוטר עשה עלי רושם מהימן וענייני בעדותו. גם לא נטען כי בין השוטר לבין הנאשם יש כביכול היכרות מוקדמת כלשהי.

פרטי גירסתו של השוטר לא נסתרו בכל דרך בתיק זה (ובפרט שההגנה בחרה שהנאשם בעצם כלל לא יישא דברים בעדות ראשית).

הנאשם לא טען כי ירד גשם;

הנאשם לא טען שהיה ערפל;

הנאשם לא טען שדרך חלונות רכבו לא ניתן להבחין;

הנאשם גם לא סתר קירבת השוטר אליו או נסיעת השוטר בסמיכות אליו;

הנאשם גם לא העיד למעשה דבר בקשר עם התצפית ובקשר פרטי מלאכת האכיפה של השוטר. הנאשם גם לא סתר את דבר הראות הטובה, קשר העין, קירבת השוטר אליו ועוד .

גירסת השוטר נותרה אם כך יציבה וברת הסתמכות.

לסיכום :

שתי טענות הגנה באו מפי הסניגור בתיק זה : האחת - טענה בדבר חלונות מושחרים כדי 100% כביכול ברכב הנאשם . השניה - טענה בדבר גשם וערפל.

אלא שהטענה בדבר השחרת החלונות כדי 100% מפי הסניגור נסתרה באופן מפורש ע"י לא אחר מאשר הנאשם עצמו בדבריו בחקירה נגדית בפני בית המשפט , ואילו לגבי הטענה בדבר גשם או ערפל הרי שלא נמצאו לה לטענה זו כל תימוכין - לא בפי הנאשם עצמו , לא מכח חוו"ד או אישור כלשהו , וגם השוטר למעשה שלל זאת (והטענה של הסניגור נותרה אך כהשערה רחוקה בכל הכבוד מפי הסניגור הנכבד אשר נימק זאת באמירתו שלו על כי בדרך כלל בעונת החורף יש גשם וערפל).

גם להשערות (גרידא בכל הכבוד) של הסניגור על כי כביכול במהירות הנסיעה בכביש בו עסקין לא היה כביכול בידי השוטר להתבונן ולהבחין , לא נמצאה כל תחילת ראיה לביסוס ולא נגרע בח.נ. מגירסתו של השוטר ותשובותיו.

לאור כל המפורט ומנותח לעיל אני מוצא שהוכחו כאמור ברמה הנדרשת בפלילים עובדות כתב האישום ויסודות העבירה וכי לא קמה לנאשם כל הגנה.

הנאשם מורשע בזאת לפיכך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"א, 07 ינואר 2021, במעמד הצדדים.